

Надходить вечір, повний таємниць,
І ліс при світлі молодих зірниць
Стоїть, мов лірник сивий, над рікою.
Пливе повільно листя за водою,
Змовкає в хащах срібний щебет птиць.

А понад лісом висіявсь туман,
А могутнім небі заgrimів орган.
По вкритій першим інеєм дорозі,
Потріскуючи гіллям на морозі,
Пройшов Максим, немов міфічний Пан.
